

De motivatie van de Commissie Wetenschappelijke Activiteiten

'Elk jaar weer anders en spannend'

Voor het Voorjaarscongres 2014 rond het thema *Motivatie* werden maar liefst 659 abstracts ingediend, van bijzonder hoge kwaliteit bovendien. Aan de organiserende Commissie Wetenschappelijke Activiteiten de lastige taak om een selectie te maken en knopen door te hakken. We vroegen de CWA-leden naar de criteria die zij daarbij hanteren, naar hun 'motivatie' om sommige abstracts absoluut op het programma te zetten én naar hun persoonlijke favorieten.

VAN DE REDACTIE

'Als CWA zijn we geheel afhankelijk van wat de collega's in het land aan abstracts indienen. Dit punt kan ik niet vaak genoeg maken,' zegt voorzitter Odile van den Heuvel. 'Soms hoor ik van collega's dat er te weinig is geprogrammeerd over een bepaald onderwerp. Mijn antwoord is dan: zorg ervoor dat jijzelf of collega's in jouw veld een bijdrage inzenden. Zo hebben we bijvoorbeeld altijd relatief weinig bijdragen over psychotherapie. Dit jaar hadden we daarnaast met name weinig inzendingen uit de ouderenpsychiatrie, over bipolaire stoornis en over psychose. Deze balans wisselt per jaar. Vorig jaar zijn we als commissie zelf actief achter de psychotherapie-sessies aangegaan; dit jaar heeft de somatiek extra aandacht gekregen en zijn somatisch specialisten uitgenodigd om ons bij te scholen in de algemene interne geneeskunde en neurologie.'

Hoe verloopt de selectieprocedure?

Van den Heuvel: 'Na het sluiten van de abstract-module krijgen de leden van de CWA alle abstracts voorgelegd en begint de arbeidsintensieve fase van beoordeling. Dit is een bijzonder leerzame en leuke klus, omdat het een goed beeld geeft van de activiteiten in het land. We verdelen de commissie in drie groepjes, waarbij

FOTOGRAFIE: FLORIS DE RIDDER

Odile van den Heuvel

Psychiater, universitair hoofddocent afdeling Psychiatrie en sectieleider Neuropsychiatrie afdeling Anatomie & Neurowetenschappen aan het VU Medisch Centrum, Amsterdam.

elk abstract door drie collega's wordt beoordeeld. De scores worden verwerkt in een groot overzicht, waarna we ons twee dagen afsluiten van de dagelijkse praktijk. Dan discussiëren we met de gehele commissie vooral over de abstracts waarbij de scores sterk uiteenlopen. De abstracts met een evident hoge score worden zonder veel discussie geplaatst. Abstracts met een dikke

onvoldoende worden relatief snel uitgefilterd, tenzij het onderwerp – los van de kwaliteit van het abstract – zo belangrijk is dat we vinden dat het na aanpassing toch geplaatst moet worden. Omdat er zoveel meer wordt ingediend dan we kunnen plaatsen in het programma, moeten we ook veel goede inzendingen afwijzen of in een aangepaste vorm plaatsen. Zo worden de meeste workshops beperkt tot sessies van anderhalf uur en worden soms symposia samengevoegd. Op die manier proberen we zoveel mogelijk abstracts – ongeveer 70 procent – toch een plek te geven in het programma.'

Waar letten de commissieleden op bij de definitieve samenstelling van het programma?

'Bij het maken van een definitieve selectie letten we op een goede verdeling van onderwerpen en een balans tussen wetenschap, bijscholing en discussie. Ook letten we erop dat het programma elk jaar weer anders en spannend is. Sommige workshops zouden in principe wel elk jaar geplaatst kunnen worden omdat ze steeds hoog gewaardeerd worden. Dat doen we niet – hoe interessant de workshop ook is – omdat we slechts de helft van de workshops kunnen plaatsen en nieuwe inzendingen een kans willen geven.

De kans op plaatsing ligt in handen van de inzenders: zorg ervoor dat het abstract de informatie bevat die nodig is om de inhoud op waarde te kunnen schatten. Een abstract met de tekst "de dataverzameling loopt, de eerste resultaten worden tijdens het congres gepresenteerd" wordt nooit geplaatst als lezing. Bij de postersessies is iets meer ruimte voor de presentatie van te starten of lopende projecten. Daarom staan de posters ook in het hart van het congres: de meest recente ontwikkelingen worden daar op interactieve wijze gepresenteerd.' ■

'De kans op plaatsing van een abstract ligt in handen van de inzenders'

Thérèse van Amelsvoort
Hoogleraar Transitiepsychiatrie aan het Maastricht UMC en psychiater bij Mondriaan in Heerlen en Virenze in Maastricht.

Welke abstracts spraken u het meest aan?

‘Er was een aantal abstracts over het gebruik van games als nieuwe behandelmethode bij ADHD. Dit zijn innovaties in ons vakgebied die een plek verdienen op het congresprogramma. Verder hoort het abstract over het GHB-onttrekkingsdelier op het programma omdat dit een ernstig beeld is waar de psychiater in de dagelijkse praktijk mee geconfronteerd kan worden.’

Waar let u in het bijzonder op bij de beoordeling?

‘Ik let vooral op originaliteit en relevantie voor ons vakgebied.’

Annemarie van Elburg
Hoogleraar Eetstoornissen aan de Universiteit Utrecht, kinder- en jeugdpsychiater en medisch manager bij Altrecht Eetstoornissen Rintveld in Zeist.

Welke abstracts moesten voor u beslist op het programma komen?

‘De discussiegroep *Motivatie voor meer* over de combinatie van de opleiding tot psychiater met promotieonderzoek; en het symposium *De DSM5 is er! Een overzicht van de belangrijkste wijzigingen*.’

Waar let u in het bijzonder op bij de beoordeling?

‘Zijn de abstracts logisch te lezen, presenteren ze je een logisch te volgen verhaal?’

Koen Grootens
Psychiater consultatieve dienst en POP-poli bij het Canisius Wilhelmina Ziekenhuis in Nijmegen en per 1 februari A-opleider bij de Reinier van Arkel groep in Den Bosch.
Nieuw CWA-lid sinds 2013.

Welke sessies moeten een plek krijgen op het congresprogramma en waarom?

‘Ik kies voor de workshop *Stijlen van leidinggeven bij supervisie en mentoraat van aios psychiatrie* van Maurits Nijs. Leerzaam en direct toepasbaar voor de praktijk.

Het symposium *Het belang van positieve emoties bij depressie: nieuwe inzichten* maakt mij gewoon erg nieuwsgierig. En verder ben ik natuurlijk benieuwd naar de plenaire lezingen. Als CWA

doen we erg ons best om topsprekers binnen te halen uit binnen- en buitenland.’

Waar let u in het bijzonder op bij de beoordeling?

‘Naast de gebruikelijke kwaliteitseisen voor een abstract, probeer ik de interessegebieden van alle psychiaters in ogenschouw te houden – dus ook die van niet-wetenschappers. Ik vind het extra leuk als mensen een pakkende, aansprekende Nederlandstalige titel en samenvatting indienen.’

Gert Jan Hendriks
Hoofd zorgprogramma Angststoornissen en psychiater/ onderzoeker bij het Centrum voor Angststoornissen Overwaal /Pro Persona in Nijmegen.

Welke abstracts spraken u bijzonder aan?

‘Dat waren de vier abstracts van het symposium over rTMS; die sessies ga ik zeker bezoeken. Vooral de mogelijke toepassing bij ernstige, therapieresistente obsessieve-compulsieve stoornis intrigeert mij. Daarnaast het feit dat rTMS niet-invasief is, in tegenstelling tot DBS, en mogelijk effecten van CGT kan versterken of faciliteren.’

Waar heeft u bij de selectie vooral op gelet?

‘Ik heb bij deze abstracts gelet op klinische relevantie, het innovatieve karakter en de relatie met mijn eigen werk.’

Carien de Kloet
Psychiater bij het FACT-team bipolaire stoornissen en de polikliniek Stemnings-, Angst- en Somatoforme Stoornissen bij GGZ Leiden, Rivierduinen.

Welke abstracts spraken u het meest aan?

‘Het abstract van een workshop over het beter digitaal op de hoogte blijven, ingediend door de initiatiefnemers van *De Jonge Psychiater*. Dit lijkt me voor mezelf maar zeker ook voor anderen uit “die andere generatie” erg zinvol. Daarnaast de workshop met als titel *Psylink Hersenkrakers*, de eerste aflevering van een nieuwe serie die zich richt op de vertaling van wetenschappelijk onderzoek naar de klinische praktijk.’

Waar let u op bij het beoordelen van de abstracts?

‘Met name in hoeverre de presentatie op korte of lange termijn klinisch relevant is en aansluit bij de wensen voor kennisbevordering van de gemiddelde psychiater. Verder is natuurlijk een aantal onderwerpen op dit moment zo belangrijk – zoals de tweedeling tussen basis- en specialistische ggz en hoe dit te organiseren – dat ze gewoon op het programma moeten staan.’

»

Hein van Marle

Aios psychiatrie (AMC), keuzestage psychotherapie op de polikliniek Persoonlijkheidsstoornissen van GGZ InGeest. Daarnaast als postdoc verbonden met het AMC, afdeling Angststoornissen. Nieuw CWA-lid sinds 2013.

Welke abstracts spraken u het meest aan? Waarom moeten deze sessies een plek krijgen op het congresprogramma?

‘Als eerste het symposium *Hallucinaties zijn overal* over onderzoek vanuit heel Nederland naar hallucinaties bij verschillende (neuro)psychiatrische ziektebeelden. Dit is een voorbeeld van een symptoomgerichte, ziektebeeld-overstijgende benadering en het wordt denk ik leuk om vanuit deze verzameling aan presentaties te brainstormen over een eventueel gemeenschappelijk neurobiologisch mechanisme. Verder de verschillende discussies over hoe ver je mag gaan in het motiveren van een patiënt (tot behandeling) en als je het omkeert, hoe hard wij eigenlijk moeten rennen voor een patiënt die niet gemotiveerd is. Steeds vanuit verschillende gezichtspunten belicht en waarschijnlijk voer voor levendige discussie. Daarnaast natuurlijk alle goede abstracts die door aios zijn ingediend, zoals het SAP-symposium *Inspiratie in tijden van deprivatie*.

Waar let u in het bijzonder op bij de beoordeling?

‘In het algemeen vind ik dat een abstract vooral helder en bondig geschreven moet zijn, vooral niet te wollig of te gemakzuchtig. Omdat het toch een wetenschappelijk congres is, gaat qua symposia mijn voorkeur uit naar abstracts waarin eigen onderzoek gepresenteerd wordt, waarbij we als regel hanteren dat er sprake moet zijn van resultaten ten tijde van indiening. Wat betreft symposia vind ik verder belangrijk dat de verschillende praatjes niet simpelweg bij elkaar gezet zijn omdat ze uit dezelfde vak- of onderzoeksgroep komen of grofweg over hetzelfde gaan. Er moet een duidelijke rode draad zijn en een overstijgende boodschap, die de voorzitter van het symposium moet kunnen benoemen en moet weten over te brengen op het publiek. Bij workshops moet er vooral iets te leren vallen. Bij discussiegroepen moet het onderwerp aanspreken en moeten de stellingen prikkelend geformuleerd zijn.’

Eric Ruhé

Psychiater en hoofd behandelenzaken Stemmings- en Angststoornissen aan het UMC Groningen.

Welke abstracts spraken u het meest aan en waarom?

‘Een aantal ontwikkelingen mag wat mij betreft extra in beeld komen. Om de implementatie van richtlijnen te bevorderen,

hebben we in overleg met de Commissie KwaliteitsZorg afgesproken dat we jaarlijks ten minste twee symposia beschikbaar stellen voor updates en ontwikkelingen van richtlijnen. Daarnaast is er binnen de CWA afgesproken dat het (verder) stimuleren van kwalitatief goed onderzoek een extra aandachtspunt wordt. In dat kader presenteren we dit jaar voor het eerst een aantal workshops met het predicaat “Wetenschappelijke ontwikkeling”, een spoor dat we de komende jaren verder zullen ontwikkelen. Verder bieden de organisatoren van de Corsendonk-cursus de workshop *Over alles wat je moet weten over het doen van klinisch onderzoek in de psychiatrie* waarin een stukje methodologie en een terugblik op de afgelopen Corsendonk-cursus worden geboden.’

Wat viel u, in uw tweede jaar als CWA-lid, het meest op?

We hebben inmiddels zoveel aanbod dat we ook sterke abstracts moesten afwijzen wegens plaatsgebrek. Jammer, maar ook een opsteker voor de beroepsgroep in zijn geheel. Als er zoveel te kiezen is, is het mogelijk de kwaliteitseisen op te schroeven en naar meer evenwicht in de programmering te kijken.

Als tip voor hen die nog lopend onderzoek willen presenteren: geef tenminste beschrijvende resultaten aan en/of rapporteer een eerste voorlopige analyse!’

Remco de Winter

Psychiater, hoofd Zorg van Bureau 24-uurszorg van de Parnassia Groep in Den Haag en Nederlands vertegenwoordiger voor de International Association for Suicide Prevention.

Welke abstracts zijn u het meest bijgebleven?

Een abstract dat mijn lachspieren prikkelde. Het ging over “de bijdrage van verpleegkundigen in het voorkomen van separatie: een interim analyse van een prognostische studie”, waarin men concludeerde – voor zover dat me goed is bijgebleven – dat separatie afhankelijk lijkt te zijn van de proportie vrouwelijke verpleegkundigen en dat dit ook nog gerelateerd is aan hun postuur. Ik ben dan ook erg geïnteresseerd in de operationalisering hiervan. Verder vond ik het abstract *Hersenontwikkeling van kinderen: de rol van maternale schildklierfunctie in de zwangerschap* erg goed opgesteld. Dat heeft zeer mijn interesse gewekt.

Wat viel u persoonlijk op bij het doornemen van alle abstracts?

‘Vorig jaar waren er relatief weinig inzendingen rondom suïcidaal gedrag. Ik vond het belangrijk dat daar dit jaar meer aandacht voor zou zijn en heb daarom zelf het een en ander rond dit onderwerp georganiseerd. Tot mijn vreugde waren er meer mensen op hetzelfde idee gekomen.’